

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100334
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0923100334.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcu JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. a zo sudkyne JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., vo veci žalobkyne: X. Š.Á., I. X. F. XXXX, G. Z. J. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpenou: Mgr. Paskal Milata, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 3, 048 01 Rožňava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Centrum právnej pomoci, kancelária Košice, so sídlom Murgašova 3, 040 41 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaKE-75364/14687/2023-87563/2023 z 28. júla 2023, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. 1 S 25/2023-374 z 27. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Správneho súdu v Košiciach č. k. 1 S 25/2023-374 z 27. marca 2025 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobkyňa 28. júna 2023 adresovala žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci. V tejto žiadosti, okrem iného obsahujúceho textu, opisujúceho problémy (svoje a dvoch dcér) vyplývajúce zo vzájomných interakcií so vzdelávacou inštitúciou Gymnázium Šrobárova 1, Košice a jeho pracovníkmi uviedla, že: „... Ani vo sne by mi nenapadlo, že kvôli tomu mi dňa 14.7.2022 pristane obsiahla vyše 100 stránová zásielka od Okresného súdu Košice I so spisovou značkou 34C/27/2022. Absolútne som nevedela, o aký spor sa jedná. Po otvorení zásielky som s hrôzou zistila, že som v pozícii žalovanej a že sa jedná o uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým mi súd okamžite odoberá moje ľudské práva bez možnosti môjho vyjadrenia či obhajoby, čím mi odobral aj právo na spravodlivý súdny proces. V poučení sa uvádza, že proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, čo považujem za absolútne neprimeraný termín na vyjadrenie sa k uzneseniu, keď som nevedela ani len o nejakom návrhu zo strany žalobcov, dokonca som ani nevedela, že žalobcovia majú so mnou nejaký spor. Vďaka konaniu žalobcov som pred rokom (28.5.2021) utrpela silný traumatický zážitok, kedy som sa za bieleho dňa na pôde štátneho gymnázia stala obeťou fyzického napadnutia od jeho zamestnancov pred množstvom svedkov, ktorí mi nepomohli a ešte sa mi smiali (zvuková nahrávka dostupná na <https://.Q..H.?U.>), následkom čoho som sa ocitla v dlhodobej ročnej pracovnej neschopnosti. Dané uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia mi pripomenulo celý tento traumatický zážitok, všetky mučivé spomienky a pocity sa mi vrátili, hneď sa mi výrazne zhoršil zdravotný stav a znova som sa stala práceneschopnou. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré mi ukladá na návrh Gymnázia Šrobárova 1 v Košiciach a spol. protizákonne „povinnosť zdržať sa v akejkol'vek podobe tvrdení“, je jednoznačným zásahom do mojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena a taktiež mi znemožňuje pokračovať v mojej jedinej účinnej terapii, čím došlo aj k porušeniu môjho práva na dosiahnutie najlepšieho možného zdravia bez diskriminácie na základe zdravotného postihnutia. Keďže

sa jedná o pre mňa veľmi citlivú vec súvisiacu s ponižovaním mojej osoby, žiadam Vás o pridelenie advokáta, s ktorým som už danú vec konzultovala a existuje medzi nami nevyhnutná dôvera ...“

2. Žalovaný rozhodnutím č. KaKE-75364/14687/2023-79398/2023 zo 7. júla 2023 prerušil konanie o poskytnutie právnej pomoci, nakoľko žiadosť žalobkyne neobsahovala potrebné doklady pre rozhodnutie vo veci a zároveň ju vyzval na odstránenie nedostatkov. Žalovaný vo výroku konkrétne uviedol, že prerušuje konanie o poskytnutie právnej pomoci žalobkyne v právnej veci zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena a vyzýva žalobkyňu, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia predmetného rozhodnutia odstránila nedostatky svojej žiadosti a doplnila nasledovné údaje: 1. stručné vyjadrenie, čoho sa chce domáhať v konaní pred súdom, 2. ak sa chce domáhať práva na ochranu osobnosti, vyjadrenie k nasledovným skutočnostiam: - stručné označenie neoprávneného zásahu do jej práv, - stručné uvedenie, čoho sa chce domáhať, t. j. či žiada, aby sa opustilo od neoprávneného zásahu, aby sa odstránili jeho následky (uviesť aké), alebo, či požaduje primerané zadosťučinenie (uviesť aké), prípadne iné, 3. ak požaduje niečo iné, aby stručne uviedla, čo, 4. označenie dôkazov na preukázanie jej tvrdení. Žalovaný ešte uviedol, že napriek tomu, že žiadosť žalobkyne obsahuje podrobný opis rôznych skutočností, ktoré viedli k zásahu do jej práv, zo žiadosti nie je možné jednoznačne zistiť, čoho sa žalobkyňa chce domáhať. V závere opisu právnej veci žalobkyňa uviedla: „nariadenie neodkladného opatrenia je jednoznačne zásahom do mojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena a taktiež mi znemožňuje pokračovať v terapii, čím došlo k porušeniu môjho práva na dosiahnutie najlepšieho možného zdravia...“ Žalovaný dodal, že uvedené ho vedie k záveru, že žalobkyňa zrejme požaduje právnu pomoc vo veci ochrany osobnosti.

3. Žalobkyňa 14. júla 2023 v doplnení žiadosti o poskytnutie právnej pomoci uviedla, že všetky dôležité doklady potrebné pre rozhodnutie vo veci poskytla spolu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci 28. júna 2023, a preto podľa nej nebol zákonný dôvod na rozhodnutie o prerušení konania. Prerušenie konania považovala zo strany žalovaného za šikanózne s úmyslom vytvoriť prekážky pri získaní jej nároku na právnu pomoc a žalovaný jej tým odopiera právo na súdnu a inú ochranu zakotvené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobkyňa k doplneniu pripojila 83 príloh.

4. Žalovaný rozhodnutím č. KaKE-75364/14687/2023-87563/2023 z 28. júla 2023 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“) v konaní o poskytnutie právnej pomoci žalobkyne v právnej veci zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena spôsobeného nariadením neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Košice I z 8. júla 2022 č. k. 34C/27/2022-99 proti Gymnázium Šrobárova 1 v Košiciach, nepriznal žalobkyne nárok na poskytnutie právnej pomoci.

5. V odôvodnení uviedol, že z vyjadrenia žalobkyne v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a z jej vyjadrenia zo 14. júla 2023 mal za to, že žalobkyňa sa chce domáhať náhrady škody a inej ujmy spôsobenej nariadením neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 34C/27/2022-99 z 8. júla 2022, pričom v tomto konaní malo Gymnázium Šrobárova 1 v Košiciach postavenie žalobcu v 1. rade, v 2. a 3. rade mali postavenie žalobcov W.. B.. E. J. F. W.. W. H.. Staršia dcéra žalobkyne R.. I. Š., B.. mala postavenie žalovanej v 1. rade a žalobkyňa postavenie žalovanej v 2. rade.

6. Predmetným uznesením okresný súd rozhodol tak, že:

Výrokom I. uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa v akejkoľvek podobe tvrdení o tom, že

- žalobca v 1. rade nevyšetril, v súlade so svojimi povinnosťami, tvrdenia Z. Š., sestry žalovanej v 1. rade a dcéry žalovanej v 2. rade, o tom, že bola šikanovaná zo strany spolužiakov,
- žalobca v 1. rade namieril, po oznámení Z. Š. o tom, že bola údajne šikanovaná spolužiakmi svoju agresivitu voči Z. Š. a jej rodine,
- jeho zamestnanci zastrašovali Z. Š. potom, čo oznámila, že bola údajne šikanovaná spolužiakmi.

Výrokom II. uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa v akejkoľvek podobe tvrdení o tom, že žalobkyňa v 2. rade ako riaditeľka Gymnázia Šrobárova 1, Košice,

- nevykonala potrebné úkony k vyšetrovaniu tvrdení Z. Š., sestry žalovanej v 1. rade a dcéry žalovanej v 2. rade o tom, že bola šikanovaná zo strany spolužiakov,

- žalobkyňa v 2. rade namierila, po oznámení Z. Š. o tom, že bola údajne šikanovaná spolužiakmi svoju agresivitu voči Z. Š. a jej rodine,
- sa zapojila do zastrašovania „zošikanovanej“ študentky,
- zorganizovala 28. mája 2021, v budove Gymnázia Šrobárova 1, Košice, fyzický útok na žalovanú v 2. rade, - je zodpovedná za trestný čin spočívajúci vo fyzickom útoku na žalovanú v 2. rade 28. mája 2021, v budove Gymnázia Šrobárova 1, Košice.

Výrokom III. uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa v akejkoľvek podobe tvrdení o tom, že

- žalobca v 3. rade dal pokyn na to, aby 28. mája 2021 v budove Gymnázia Šrobárova 1, Košice, bola žalovaná v 2. rade fyzicky napadnutá,
- žalobca v 3. rade pomohol žalobkyni v 2. rade zorganizovať fyzický útok na žalovanú v 2. rade 28. mája 2021 v budove Gymnázia, Šrobárova 1, Košice,
- žalobca v 3. rade dal pokyn na to, aby žalovanú v 2. rade 28. mája 2021 „skopali zo schodov“ v budove Gymnázia, Šrobárova 1, Košice.

Výrokom IV. súd poučil strany sporu, že žalovaná v 1. a žalovaná 2. rade môžu podať žalobu proti žalobcovi v 1. rade, že ich tvrdenia (bližšie popísané vo výroku I.), nie sú zásahom do dobrej povesti žalobcu v 1. rade.

Výrokom V. súd poučil strany sporu, že žalovaná v 1. a žalovaná 2. rade môžu podať žalobu proti žalobkyni v 2. rade, že ich tvrdenia (bližšie popísané vo výroku II.), nie sú zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne v 2. rade.

Výrokom VI. súd poučil strany sporu, že žalovaná v 1. a žalovaná 2. rade môžu podať žalobu proti žalobcovi v 3. rade, že ich tvrdenia (bližšie popísané vo výroku III.), nie sú zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu v 3. rade.

Vo vzťahu k výrokom IV., V. a VI. uviedol, že ak žaloba vo veci samej nebude podaná, neodkladné opatrenie nezanikne, pretože, obsahuje trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak žaloba vo veci samej podaná bude, neodkladné opatrenie bude trvať až do rozhodnutia vo veci samej.

7. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením z sp. zn. 5Co/66/2023 zo 17. apríla 2023 rozhodol tak, že zmenil uznesenie Okresného súdu Košice I. vo výrokoch I., II. a III. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej v 1. rade zamietol a nedal poučenie žalovanej v 1. rade o možnosti podať žalobu proti žalobcom. Ďalej Krajský súd v Košiciach odmietol odvolanie žalovanej v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice I. Zvyšné výroky sa týkali náhrady trov konania.

8. Žalovaný v argumentácii odôvodňujúcej výrok napadnutého rozhodnutia uviedol, že pokiaľ sa žalobkyňa chce domáhať náhrady škody a inej ujmy v dôsledku zásahu do jej osobnostných práv, ktoré jej mali vzniknúť rozhodnutím o neodkladnom opatrení, a to proti žalobcovi (navrhovateľovi) v prvom rade tak, základným predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, či inej ujmy spôsobenej neodkladným opatrením je skutočnosť, že toto neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené v zmysle § 340 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V prípade, že nedošlo k zániku, či zrušeniu neodkladného opatrenia, podanie návrhu na neodkladné opatrenie je uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zákona a nemožno hovoriť o neoprávnenom zásahu do práva žalovanej fyzickej osoby, či o porušení právnej povinnosti navrhovateľom neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k žalobkyni nedošlo k zrušeniu neodkladného opatrenia v dôsledku odvolania, keďže odvolanie žalobkyni ako žalovanej v 2. rade odvolací súd odmietol. Závaznosť neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalobkyni tak zostala zachovaná. Žalobkyňa vo svojich vyjadreniach neuvádza, že by došlo k zániku alebo zrušeniu neodkladného opatrenia na základe iných skutočností, či už v dôsledku podania žaloby vo veci samej alebo podania dovolania (na ktoré poukazuje, že ho má v úmysle podať).

9. Nakoľko neodkladné opatrenie vo vzťahu k žalobkyni doposiaľ nezaniklo, ani nebolo zrušené, nie je splnený zákonný predpoklad povinnosti navrhovateľa, resp., navrhovateľov na náhradu škody a inej ujmy tomu, komu neodkladným opatrením vznikli v zmysle cit. ustanovenia CSP. Žalovaný mal za to, že v budúcnosti nie je vylúčené splnenie tohto predpokladu, teda zánik alebo zrušenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalobkyni, či už v dôsledku podaného dovolania žalobkyňou alebo prípadného

podania určovacej žaloby v zmysle poučenia uvedeného vo výrokoch IV. až VI. neodkladného opatrenia. V takom prípade sa žalobkyňa môže opätovne obrátiť na žalovaného podaním žiadosti o právnu pomoc v tejto veci.

10. Žalovaný uzavrel, že v predmetnej veci, s ktorou sa žalobkyňa na žalovaného obrátila, ide o zrejmu bezúspešnosť sporu v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 327/2002 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2002 Z. z.“). Skutočnosť, že nejde o zrejme bezúspešný spor, je jednou z podmienok na poskytnutie právnej pomoci. Nakoľko vo veci, s ktorou sa žalobkyňa obrátila na žalovaného, nebola splnená podmienka, že spor nie je zrejme bezúspešný, žalobkyňa nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nie je preto nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žalobkyňa spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze a podmienku hodnoty sporu. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

II. Konanie na správnom súde

11. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 1 S 25/2023- 374 z 27. marca 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V odôvodnení rozsudku uviedol, že najprv sa zaoberal tými námietkami žalobkyne, v prípade preukázania ktorých by bolo žalobou napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, čo by bolo prekážkou efektívneho súdneho prieskumu. Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo sa zameril na vymedzenie právnej veci ako zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena žalobcu výlučne iba následkom nariadenia neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa v žiadosti uvádzala, že tento zásah bol spôsobený gymnáziom ešte pred vydaním neodkladného opatrenia. Správny súd vyhodnotil túto námietku ako dôvodnú, nakoľko žalovaný musí každý návrh, resp. podanie účastníka posudzovať podľa jeho obsahu. Žalobkyňa výslovne svojej žiadosti konštatovala zásah do jeho ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia, avšak okrem uvedeného poukázala aj na skutkový stav, ktorý predchádzal jeho nariadeniu, predovšetkým poukázala na incident v priestoroch školy (gymnázia), poukázala aj na správanie školy (gymnázia), jeho vedenia, niektorých pedagógov, ako aj žiakov vo vzťahu k jej dcéram (predovšetkým vo vzťahu k mladšej dcére, ktorá t. č. navštevovala danú školu). Takéto konanie mohlo napĺňať pojmové znaky šikanovania, čo nechybne mohlo mať taktiež súvis s možným zamýšľaným podaním žaloby vo veci ochrany osobnosti žalobkyne vo vzťahu, ku ktorej žiadala žalovaného o priznanie právnej pomoci.

13. Správny súd zastal názor, že preskúmané rozhodnutie žalovaného tak malo obsahovať odôvodnenie právneho záveru, že žalobkyňa zamýšľala podať žalobu len v tomto obmedzenom rozsahu, teda vo veci zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena, ktorá vznikla iba následkom nariadenia neodkladného opatrenia. Správnomu súdu nebolo zrejmé, z ktorých skutočností pri vyvodzovaní uvedeného záveru žalovaný vychádzal. Nedostatočné odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia v tejto časti považoval za o to závažnejšie, že na základe vysloveného záveru nepriznal žalobkyni právnu pomoc z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu, vyvodenej z toho, že neodkladné opatrenie je voči nej stále záväzné, nakoľko je platné a účinné (nezaniklo a nebolo zrušené, jej odvolanie proti nariadeniu neodkladného opatrenia bolo odmietnuté odvolacím súdom).

14. Správny súd mal ďalej za to, že pre záver o naplnení požiadavky § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama osebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. V prejednáwanej veci žalovaný nepriznal žalobkyni právnu pomoc z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu, ktorý vymedzil ako žalobu vo veci ochrany osobnosti (zásah do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena) v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia.

15. Správny súd sa domnieval, že v prípade, ak by žalovaný otázku zrejmej bezúspešnosti potenciálneho sporu vo vzťahu k argumentácii žalobkyne, že žalobu vo veci ochrany osobnosti zamýšľala podať z dôvodu zásahu do jej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobre povesti a dobrého mena, spôsobeného nie len nariadením neodkladného opatrenia, ale aj ďalšími skutočnosťami, ktoré popísala vo svojej žiadosti, v takom prípade by žalovaný s poukazom na množstvo predložených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom a administratívnom spise musel dospieť k inému záveru ako záveru o zrejmej bezúspešnosti sporu a bol by následne povinný posúdiť aj splnenie zvyšných podmienok v zmysle ustanovenia § 6 zákona č. 327/2005 Z. z. Za takého právneho stavu bolo potrebné záver o zrejmom bezúspešnosti sporu náležite odôvodniť, čo v preskúmanom rozhodnutí dodržané nebolo. Z uvedeného dôvodu aj túto námietku správny súd vyhodnotil ako dôvodnú.

16. Správny súd napokon uzavrel, že za dôvodné považoval aj žalobné námietky týkajúce sa nedostatočného zistenia skutkového stavu žalovaným, keď dôkazy predložené žalobkyňou nepoužil a nevyhodnotil v takom rozsahu, aby tvorili podklad pre napadnuté rozhodnutie. Množstvo predložených dôkazov, z ktorých väčšina bola predložená ako príloha k žiadosti, dopĺňalo tvrdenia uvedené v žiadosti v tom smere, aby uvedené mohlo byť žalovaným vyhodnotenú ako zásah do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena žalobkyne v širšom rozsahu, ktorý vznikol nie iba nariadeným neodkladným opatrením, ale v dôsledku ďalších skutočností tvrdných žalobkyňou. Žalovaný však tieto dôkazy v preskúmanom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyhodnotil, čím aj nedostatočne zistil skutkový stav vo veci, keďže dôkazy predložené žalobkyňou dotvárali skutkový stav uvedený v žiadosti a z tohto mohlo byť následne vyhodnotenú, čoho sa vlastne žalobkyňa podanou žiadosťou domáha, resp., čoho sa zamýšľala domáhať v následnom konaní, pre ktoré žiadala žalovaného o poskytnutie právnej pomoci (ustanovenie právneho zástupcu).

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

17. Žalovaný (ďalej aj len „sťažovateľ“) podal proti napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej žiadal zmeniť tento rozsudok z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a žalobu zamietnuť. V úvode sťažovateľ uviedol, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozsudku zameril na (i) nepreskúmateľnosť rozhodnutia sťažovateľa, následne sa vyjadril k (ii) otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu a vytkol mu aj (iii) nedostatočné zistenie skutkového stavu. S týmito závermi sťažovateľ nesúhlasí a má za to, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň konal nad rozsah a dôvody podanej žaloby.

18. Sťažovateľ nesúhlasil so záverom správneho súdu, že „žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo sa zameril na vymedzenie právnej veci ako zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena žalobcu výlučne iba následkom nariadenia neodkladného opatrenia“. Mal za to, že v napadnutom rozhodnutí riadne citoval vyjadrenie žalobkyne, z ktorého vyvodil tento záver (citácia jednak zo žiadosti o právnu pomoc a jednak z vyjadrenia žalobkyne zo 14. júla 2023). V rozhodnutí o nároku na právnu pomoc pri vyhodnení splnenia podmienky, že vec nie je zrejme bezúspešná citoval časť opisu okolností sporu zo žiadosti o právnu pomoc, v ktorej sa žiadateľka venovala popisu toho ako došlo k zásahu do jej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena.

19. Sťažovateľ vo svojom rozhodnutí uviedol priebeh konania, aj s poukazom na vydanie rozhodnutia o prerušení konania a následnú odpoveď žalobkyne, v ktorej opätovne poukázala na obsah jej žiadosti o právnu pomoc, v ktorej uviedla, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia jej pripomenulo traumatický zážitok napadnutia, zhoršil sa jej zdravotný stav a znovu sa stala práceneschopnou. Zdôraznila, že nariadenie neodkladného opatrenia je jednoznačným zásahom do jej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena a znemožňuje jej pokračovať v jedinej účinnej terapii. To, že žalobkyňa v popise okolností sporu uviedla podrobne príbeh, ktorý viedol k tomuto zásahu a jeho následku, podľa sťažovateľa neznamena, že sťažovateľ má povinnosť analyzovať všetky tieto okolnosti a každú jednotlivú udalosť posudzovať vo svetle všetkých možností, ktoré právny poriadok poskytuje. Takáto interpretácia povinnosti by ad absurdum mohla viesť k situácii, že by žiadateľ v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci opísal celý svoj životný príbeh, požiadal by o právnu pomoc so všeobecným poukazaním na porušovanie svojich práv a sťažovateľ by následne bol povinný všetky tieto udalosti analyzovať a vyhľadávať právne veci, ktoré by bolo možné v prípade takého žiadateľa uplatniť. Sťažovateľ pri identifikácii a následnom vyhodnení právnej veci vychádza z vyjadrenia žiadateľa, ktoré v prípade, ak nie je jednoznačné, doplní na základe výzvy a komunikácii so žiadateľom. Na základe uvedeného tak sťažovateľ dospel k záveru, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie právnej pomoci vo veci

zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena spôsobeného nariadením neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Košice I z 8. júla 2022, sp. zn. 34C/27/2022.

20. Sťažovateľ má za to, že v napadnutom rozhodnutí jasne uviedol vyjadrenia žalobkyne ako žiadateľky, na základe ktorých dospel k svojmu záveru. Z jej vyjadrení a dokladov ňou predložených mal za jednoznačne preukázané, že nedošlo k zániku ani k zrušeniu neodkladného opatrenia, a teda nebol splnený základný predpoklad povinnosti navrhovateľa na náhradu škody a inej ujmy tomu, komu neodkladným opatrením vznikli v zmysle § 340 ods. 1 CSP a preto dospel k záveru o zrejmej bezúspešnosti sporu.

21. Sťažovateľ sa nestotožnil so správnym súdom v tom, že mal vyhodnotiť celý incident, ktorý sa odohral v priestoroch školy a neposudzovať zásah do práv žalobkyne len v rozsahu vydania neodkladného opatrenia, nakoľko z vyjadrení žalobkyne je zrejmé, že žiadala o poskytnutie právnej pomoci vo veci ochrany osobnosti v súvislosti s vydaním neodkladného opatrenia. Pokiaľ žiadateľ o právnu pomoc uvedie konkrétny spôsob, akým chce uplatniť svoje právo, sťažovateľ ako správny orgán musí vychádzať z tohto vymedzenia a nemôže v rozhodnutí o tejto žiadosti žiadateľa rozhodnúť o priznaní nároku na právnu pomoc v inej právnej veci. Tým by konal v rozpore so zákonom, keď by nerozhodol o žiadosti žiadateľa, ktorú jasne vymedzil v žiadosti a zároveň by prekročil právomoc, keď by konal o nároku, na ktorý nebol podaný návrh na začatie konania. Ak je žiadateľ pri tomto posudzovaní nesúčinný, sťažovateľ musí vychádzať z obsahu jeho podaní a jazykovým výkladom zistiť jeho zámer. Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným poukázal aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) sp. zn. 4 Svk 26/2023. Skutočnosť, že práve žiadateľ má povinnosť v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci uviesť, v akej právnej vec žiada o poskytnutie právnej pomoci potvrdil aj Najvyšší správny súd vo veci sp. zn. 6 Svk 3/2025 z 26. marca 2025, v ktorej Najvyšší správny súd uviedol, že: „...je úlohou žalobcu vymedziť obsahový rámec žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Zároveň je nutné dodať, že nie je úlohou žalovaného posudzovať komplexnosť takejto žiadosti vo svetle očakávaní žalobcu a už vôbec nie je úlohou žalovaného žiadosť žalobcu „interpretáciou jeho slov“ dopĺňať o ďalšie konania.“

22. Sporným v celej preskúmvanej veci a v napadnutom rozhodnutí je práve identifikácia a vymedzenie právnej veci, v ktorej žalobkyňa žiadala o právnu pomoc. Pokiaľ by žalobkyňa ako žiadateľka aspoň naznačila, že za zásah do svojich práv považuje celé konanie súvisiace s neodkladným opatrením, sťažovateľ by toto vyjadrenie akceptoval a vychádzal z neho. Nepriznanie nároku na právnu pomoc v takto identifikovanej právnej veci nebolo žiadnou prekážkou v tom, aby si žalobkyňa podala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v akejkoľvek inej právnej veci, vrátane ochrany osobnosti v súvislosti s udalosťami, ktoré predchádzali vydaniu neodkladného opatrenia. Na základe uvedeného má za to, že otázku zrejmej bezúspešnosti sporu posúdil v kontexte toho, o čo žiadala sama žalobkyňa a posúdil ju správne aj s poukazom na ustálenú judikatúru.

23. Žalobkyňa sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnila s rozsudkom správneho súdu a skonštatovala, že skutočnosti, prípadne iné právne argumenty uvádzané sťažovateľom v kasačnej sťažnosti nezakladajú dôvody na zrušenie rozhodnutia správneho súdu. Na svojich záveroch trvá a kasačnú sťažnosť navrhuje odmietnuť, eventuálne ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

24. Vec bola predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky ktorý po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

25. Kasačný súd v prvom rade pripomína že posúdenie namietaných právnych väd napadnutého rozsudku správneho súdu [§ 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP] je subsidiárne a nasleduje až vtedy, ak kasačný súd nezistí existenciu väd zmätočnosti [§ 440 ods. 1 písm. a) až f) SSP], ktoré odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku bez ďalšieho. Osobitne dáva kasačný súd do pozornosti, že nemôže preskúmať správnosť právneho posúdenia správneho súdu v prípade, ak toto právne posúdenie v napadnutom rozsudku nie je vôbec obsiahnuté alebo v rozsudku obsiahnuté je, avšak nie je riadne vyargumentované, resp. odôvodnené. Kasačný súd si je vedomý, že sťažovateľ svoju kasačnú sťažnosť dôvodil len v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP, avšak v zmysle optiky uznesenia veľkého

senátu Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 19 SVs 6/2023 z 5. júna 2024 uvedené nepredstavuje zásadný problém. Najvyšší správny súd v cit. uznesení v bode 29 uviedol, že „Hranica medzi nezákonnosťou rozhodnutia z dôvodu zmätočnosti (nepreskúmateľnosti) a nesprávneho právneho posúdenia môže byť v praxi nejasná. Preto posudzovanie týchto momentov nemôže byť striktné zo strany kasačného súdu. Ak teda aj sťažovateľ namieta nesprávne právne posúdenie, ale kasačný súd dospeje k záveru, že z dôvodu absencie jasného právneho posúdenia zo strany správneho súdu ide o zmätočné (nepreskúmateľné) rozhodnutie, nemôže to byť prekážkou preskúmania len z dôvodu (nesprávneho) podradenia uvedenej skutočnosti sťažovateľom pod iný dôvod kasačnej sťažnosti.“

26. Správny súd v úvode svojho odôvodnenia vyslovil názor, že preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo sa zameril na vymedzenie právnej veci ako zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena žalobkyne výlučne iba následkom nariadenia neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa v žiadosti uvádzala, že tento zásah bol spôsobený gymnáziom ešte pred vydaním neodkladného opatrenia. Sťažovateľ s týmto záverom nesúhlasil a zdôraznil, že napriek rozsiahlemu popisu udalostí, nevedel jednoznačne zo žiadosti identifikovať, čoho sa žalobkyňa domáha a v akej právnej veci, preto prerušil konanie a vyzval žalobkyňu na vyjadrenie ku skutočnostiam dôležitým na posúdenie veci a následne nároku na právnu pomoc. Keďže žalobkyňa vo vyjadrení k výzve poukázala na kompletnosť svojho predošlého vyjadrenia a ku konkrétnym otázkam sťažovateľa sa nevyjadrila, sťažovateľ odvodil právnu vec (konanie na účely vedenia ktorého žiada právnu pomoc) z vyjadrenia žalobkyne v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a z jej odpovedi zo 14. júla 2023 tak, že žalobkyňa sa chce domáhať náhrady škody a inej ujmy v dôsledku zásahu do jej osobnostných práv, ktoré jej mali vzniknúť rozhodnutím o neodkladnom opatrení. Sťažovateľ dodal, že v napadnutom rozhodnutí riadne citoval vyjadrenie žalobkyne, z ktorého vyvodil uvedený záver (viď bod 1 tohto rozsudku).

27. Kasačný súd v prvom rade uvádza, že sa nestotožňuje so záverom správneho súdu, že právne posúdenie zrejmej bezúspešnosti do úvahy prichádzajúceho konania vo veci náhrady škody a inej ujmy vzniknutých v dôsledku zásahu do osobnostných práv žalobkyne rozhodnutím o neodkladnom opatrení (druh konania sťažovateľ vyabstrahoval z vyjadrenia žalobkyne v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a z jej odpovedi zo 14. júla 2023), je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Sťažovateľ argumentoval, že v zmysle § 340 ods. 1 CSP je pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, či inej ujmy spôsobenej neodkladným opatrením, potrebné, aby neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené, čo sa vo veci žalobkyne nestalo, nakoľko jej odvolanie proti neodkladnému opatreniu Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením z sp. zn. 5Co/66/2023 zo 17. apríla 2023 odmietol. Závaznosť neodkladného opatrenia voči žalobkyňi tak zostala zachovaná a zákonný predpoklad vzniku zodpovednosti/povinnosti navrhovateľov voči žalobkyňi nebol naplnený. Z tejto skutočnosti sťažovateľ vyvodil logický záver, že v predmetnej veci, ide o zrejmu bezúspešnosť konkrétneho druhu sporu v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z. z.

28. Skutočnosť, že nejde zrejme o bezúspešný spor, je jednou z podmienok na poskytnutie právnej pomoci a nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku. V zmysle uvedeného je z takto formulovaného záveru zrejme, čím sa sťažovateľ zaoberal, z čoho vychádzal a aj to, akým spôsobom relevantné skutočnosti vyhodnotil.

29. V tomto štádiu konania kasačnému súdu neprináleží posudzovať správnosť záveru o zrejmej bezúspešnosti sporu pretože takéto posúdenie by bolo predčasné a kasačný súd by posudzovaním veci namiesto správneho súdu ukrátil účastníkov správneho súdneho konania pripravil o posúdenie veci správnym súdom (obdobne v tomto smere pozri postup Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 8 Sžrk 7/2020 z 8. decembra 2020 alebo Najvyššieho správneho súdu vo veci sp. zn. 4 Sfk 12/2021 z 28. februára 2023, sp. zn. 8 Sfk 2/2023 a sp. zn. 8 Sfk 27/2023 obe z 19. decembra 2024).

30. Pokiaľ sa týka záveru o nesprávnom právnom posúdení zrejmej bezúspešnosti potencionálneho sporu na ochranu osobnosti vzhľadom na potrebu zohľadnenia ďalších skutočností, ktoré žalobkyňa popísala vo svojej žiadosti, správny súd vo svojom rozsudku uviedol, že nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v tejto časti (záver o zrejmej bezúspešnosti vymedzeného druhu konania) o to závažnejšie, že na základe vyššie uvedeného záveru sťažovateľa, následne sťažovateľ právnu

pomoc žalobkyni nepriznal. Nijakým spôsobom však nevysvetlil vzájomný vzťah medzi závažnosťou vady nedostatočného odôvodnenia a nárokom na priznanie právnej pomoci. Je zrejmé, že správnosť právneho posúdenia správny súd nevyhodnocoval vo vzťahu k vyvodu záverov zo skutočností uznaných žalovaným za relevantné, ale zo správnosti určenia rozsahu týchto podkladov. V tomto kontexte treba pripomenúť, že kasačný sťažovateľ namietal postup súdu, ktorý konal nad rozsah a dôvody podanej žaloby.

31. Pokiaľ sa týka rozsudku správneho súdu v časti , kde sa vysporadúva s dostatočnosťou zistenia skutkového stavu (v zmysle zohľadnenia dôkazov dostačujúcich na správne ustálenie súdneho konania, na účely ktorého žiada žalobkyňa poskytnutie právnej pomoci), treba uviesť, že pre sťažovateľa nie je jednoznačne vyslovený záver, či mal posúdiť vyjadrenia žalobkyni v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a v jej odpovedi zo 14. júla 2023, ako žalobu vo veci ochrany osobnosti v širšom zmysle, teda z dôvodu zásahu do jej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena, ktorý mal byť spôsobený nie len nariadením neodkladného opatrenia, ale aj ďalšími skutočnosťami, ako sa to správny súd snažil naznačiť v bode 60 napadnutého rozsudku. Kasačný súd na uvedené poukazuje o to viac, že správny súd následne ďalej uviedol, že v súvislosti s ochranou osobnosti v širšom zmysle, by sťažovateľ s poukazom na množstvo predložených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom a administratívnom spise, musel dospieť, k inému záveru ako k zrejmej bezúspešnosti sporu a bol by následne povinný posúdiť splnenie zvyšných podmienok v zmysle § 6 zákona č. 327/2005 Z. z.

32. Kasačnému súdu nie je úplne zrejmé, ako správny súd dospel k záväznému záveru, že v prípade posúdenia právnej veci ako ochrany osobnosti v širšom zmysle, by sťažovateľ musel dospieť k inému záveru ako zrejmej bezúspešnosti sporu, nakoľko správny súd v tomto smere žiadnu argumentáciu neprodukoval, bez ohľadu na možnosť vyhodnotenia vyslovenia tohto názoru súdu ako zásah do jeho rozhodovacej kompetencie v situácii, keď nie je jednoznačne a konkrétne ustálený rozsah skutočností podstatných pre vyslovenie právneho záveru. Pokiaľ správny súd svoj záver opieral o poukaz na množstvo žalobkyňou predložených listinných dôkazov treba mu vytknúť, že neuviedol, ktoré konkrétne dôkazy považoval za natoľko relevantné, že na základe ich posúdenia vo veci ochrany osobnosti v širšom zmysle by bolo nutné dospieť k inému záveru ako k zrejmej bezúspešnosti sporu.

33. Kasačný súd pripomína, že na daný záver nestačí iba poukázať na incident, ktorý sa stal žalobkyni v priestoroch školy, resp. na žalobkyňou popísané správanie k jej dcéram zo strany gymnázia a pedagógov ešte pred samotným neodkladným opatrením, nakoľko z uvedeného sa nedá dovodiť žiadna spojitosť s automatickým vylúčením zrejmej bezúspešnosti sporu, pričom nemožno opomenúť otázku aktívnej legitímácie. Navyše správny súd svojim rozsudkom založil stav, keď by splnenie podmienky, či nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z., sťažovateľ vo svojom rozhodnutí už posudzovať ani nemohol, nakoľko správny súd k nej vyjadril záväzný právny názor (pozri bod 60 napadnutého rozsudku správneho súdu). Takýto priamočiary právny záver, bez ďalšieho právneho posúdenia a bez zohľadnenia iných skutkových okolností veci, ktorý navyše nie je opretý o žiadne ďalšie argumenty, nepovažuje kasačný súd za udržateľný ani za súladný s ustanovením § 139 ods. 2 SSP.

34. V súvislosti s vyššie uvedeným prístupom správneho súdu, nepochybne akcentujúcim záujem na riadnom konaní o veci žiadosti o právnu pomoc, ktorá nebola formulovaná (vo vzťahu k predpokladanému súdному konaniu) jednoznačne a dostatočne určite, kasačnému súdu nie je zrejmé ani to, z akého dôvodu správny súd s odkazom na presne nekonkretizované značné množstvo listinných príloh, de facto zaväzoval žalovaného zaoberať sa nárokom na právnu pomoc vo veci ochrany osobnosti, ako zásahu do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena žalobkyne, keď z vyjadrenia žalobkyni v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a v jej odpovedi zo 14. júla 2023, by teoreticky bolo možné vyvodzovať, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie právnej pomoci na podanie určovacej žaloby v zmysle výrokov IV., V. a VI. uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 34C/27/2022-99 z 8. júla 2022, že jej tvrdenia nie sú zásahom do dobrej povesti žalobcu v 1. rade a nie sú ani zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne v 2. rade a žalobcu v 3. rade. Z názoru správneho súdu uvedeného v napadnutom rozsudku nie je jednoznačne určité, či správny súd vyslovil záver, že sťažovateľ mal z vyjadrenia žalobkyne v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a v jej odpovedi zo 14. júla 2023 jednoznačne vyvodiť úmysel požiadať o právnu pomoc v súvislosti so žalobou vo veci ochrany osobnosti, alebo mal sťažovateľ posudzovať obsah jej žiadosti podrobnejšie a s ohľadom na obsah predložených písomností zisťovať, v súvislosti s akým iným do úvahy prichádzajúcim druhom súdneho konania, súvisiacim s obsahom

predložených dôkazov a uvedenými tvrdeniami žalobkyne, by sa mohla domáhať priznania bezplatnej právnej pomoci.

35. Len na dokreslenie dôsledkov názoru správneho súdu možno uviesť, že žalobkyni už bol v súvislosti s okolnosťami popísanými v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci priznaný napr. nárok na právnu pomoc v konaní o náhradu škody na zdraví spôsobenej školníkom Gymnázia Šrobárova 1 v Košiciach, teda je zrejmé, že z tak širokého opisu rôznych skutočností v žiadosti žalobkyne môže vyplývať ďaleko viac potenciálnych právnych inštitútov, na ktoré by žalobkyňa mohla žiadať priznanie právnej pomoci. Ostáva na posúdení správneho súdu, aby v ďalšom rozhodnutí uviedol, do akej miery a akým spôsobom je úlohou sťažovateľa posudzovať takto komplexnú žiadosť.

36. Kasačný súd má tak na základe vyššie uvedeného za to, že právny záver sťažovateľa v otázke zrejmej bezúspešnosti potenciálneho sporu o náhradu škody a inej ujmy v dôsledku zásahu do osobnostných práv žalobkyne v dôsledku vydaného neodkladného opatrenia je preskúmateľný. Úlohou správneho súdu je v ďalšom konaní správnosť tohto záveru posúdiť. Pokiaľ správny súd opätovne dospeje k záveru, že sťažovateľ nesprávne identifikoval druh konania, v súvislosti s ktorým žalobkyňa žiada poskytnutie právnej pomoci vrátane informácií obsiahnutých v odpovedi zo dňa 14. júla 2023 (vrátane dôvodov pre uplatnenie nároku), správny súd je povinný uviesť, na základe čoho k takémuto právnemu záveru dospel v súlade s § 139 ods. 2 SSP, a to tak aby sťažovateľovi bolo z jeho rozhodnutia zrejmé, v čom pochybil a ktoré skutočnosti správny súd považuje za rozhodujúce pre určenie konkrétneho druhu konania, v súvislosti s vedením ktorého žalobkyňa žiada o poskytnutie právnej pomoci.

V. Záver

37. Sumarizujúc vyššie uvedené dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná, a preto napadnutý rozsudok postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

38. Keďže kasačná sťažnosť sťažovateľa bola z hľadiska namietaných prednostných procesných väd úspešná [§ 440 ods. 1 písm. a) až f) SSP] a viedla bez ďalšieho k zrušeniu napadnutého rozsudku a vráteniu veci na ďalšie konanie, kasačný súd sa ďalej nemohol zaoberať argumentáciou týkajúcou sa právnych väd, ktoré boli vznesené sťažovateľom v kasačnej sťažnosti [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP].

39. V ďalšom konaní správny súd viazaný vysloveným názorom kasačného súdu (§ 469 SSP) vec opätovne prejedná a v novom rozhodnutí komplexne posúdi obsah podanej žaloby a následne doručených písomností a s predloženou argumentáciou sa dôsledne vysporiada s ich argumentáciou v súlade s ustanovením § 139 ods. 2 SSP.

40. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v ďalšom konaní správny súd (§ 467 ods. 3 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.